

## Oponentský posudek diplomové práce studenta Lukáše Procházky

Lukáš Procházka se ve své práci věnuje aktuálnímu a mimořádně důležitému tématu fenomenologické neviditelnosti kritických komplexních technologických systémů, jež hluboce ovlivňují každodenní životy jednotlivců i fungování společnosti jako celku. Autor se zaměřuje na to, jak korporátní propagační a sebeprezentační strategie digitálních platform přispívají k zakrývání skutečné podoby těchto systémů, a ukazuje, jak tato neviditelnost může být zneužita k ekonomickým i politickým cílům.

Práce je přehledně a logicky strukturována, čtenáře dobře provádí jednotlivými tématy a postupně rozvíjí argumentaci. Stylisticky je text velmi přístupný a srozumitelný, a přesto neztrácí na odbornosti. Autor prokazuje schopnost uchopit složité problémy současné mediální a technologické krajiny s kritickým nadhledem a vlastní interpretační invencí. Příkladem může být velmi zdařilá metafora operátora dronu jakožto režiséra, která přesvědčivě ilustruje vztah mezi mocí, obrazem a technologií.

Teoretické zázemí práce čerpá ze současné mediální filosofie, což považuji za vhodně zvolené. Menší výtku si nicméně zaslouží autorovo použití pojmu „simulakrální“ bez bližšího ukotvení v konkrétní teoretické tradici (např. Baudrillard, Deleuze). Vzhledem k šíři možných výkladů tohoto pojmu není jasné, jaký význam mu autor přisuzuje, a čtenář je nucen si výklad domýšlet.

Za další, byť drobnou, nedůslednost považuji odchýlení se od oficiálního českého překladu Borgesovy povídky, konkrétně záměnu „důslednosti“ za „přesnost“, což má vliv na významovou rovinu dané interpretace. Poněkud rušivě působí i výraz „sociální lubrikant“, který není běžnou součástí odborného jazyka a vyznívá nepatřičně; jedná se navíc o výraz s ironickým či vtipným původem, což podkopává serióznost argumentace v daném místě textu.

Za vážnější pochybení však považuji zcela chybějící seznam použité literatury. I když lze z kontextu odhadnout, s jakými autory student pracoval, takováto absence je v akademickém textu značně problematická, a především brání přesné zpětné kontrole a ověřitelnosti tvrzení.

Přes uvedené výhrady hodnotím práci jako podnětnou, dobře napsanou a tvořivým způsobem uchopenou. Lukáš Procházka prokazuje schopnost pracovat s komplexními tématy současného světa s kritickým odstupem i osobním vkladem.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení: B.

Palo Fabuš

1. června 2025 v Praze